

اشتغال زایی ۵۰۰ نفره با احداث مجتمع گردشگری سرخه

وزارت اخانه برای رفع مشکلات این طرح و با حضور نمایندگان مسکن و شهرسازی تشکیل می شود تا طرح باده اقل مشکل پیشرفت داشته باشد. گفته می شود این پروژه بزرگ ترین مجتمع گردشگری استان سمنان است و اجرای آن می تواند در ماندگاری و جذب گردشگران در استان سمنان موثر باشد. **جام جم دبی**

می شود. محمد خیاطیان، معاون توسعه مدیریت وزارت میراث فرهنگی درباره این طرح می گوید: با بهره برداری از پروژه مجتمع فرهنگی، تفریحی، خدماتی و گردشگری سرخه، زمینه اشتغال بیش از ۵۰ هزار نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم فراهم می شود. خیاطیان تاکید می کند به زودی شورای فنی در

استان سمنان به زودی دارای یک مجتمع گردشگری در منطقه سرخه خود می‌شود؛ مجتمعی که کلنگ آن در آذرماه ۱۳۹۸ بر زمین زده شده و کارفرمای آن می‌گوید در طول یک سال گذشته با مشکلات تامین زمین و تصویب طرح اراضی مواجه بوده، اما همچنان اجرایش به صورت ملی و در سطح وزارت دنیا

تهیه بسته جدید حمایتی گردشگری

شیوع موج دوم کرونا و وزارت خانه میراث فرهنگی و بهویژه معاونت گردشگری راهم به تکاپو آنداخته تابا پرتوکل های جدید، بسته های گردشگری را بهره مند ساز کنند.

۴- روزانه ۱۰۰-۱۵۰ میلی‌گرام کاربونات کلسیم
۵- معاون گردشگری کشور در همین زمینه با
اشارة به اهمیت همدلی و ارتباط دوسویه بین
بخش دولتی و خصوصی گفت: در شرایطی
که با شیوع موج کرونا به سمت تعطیلی
بسیاری از مراکز گردشگری می‌رویم، قول‌هایی
را از ریاست جمهوری برای تهیه بسته مخصوص
حمامیاتی گردشگری گرفته‌ایم.

ولی تیموری با تأکید بر جدی بودن موضوع کرونا و شیوع موج دوم این ویروس افزود: برگزاری نشسته‌های مستمر و ارتباطات دو سویه باید مدنظر مدیران استانی قرار گیرد. بخش خصوصی باید بداند مانگران و پیگیر مشکلات آنها در سطح کلان هستیم و دغدغه‌شان را به مسؤولان انتقال می‌دهیم. برخی استان‌ها تصمیمات و اقداماتی را در حد استان اجرکاره‌اند که مسکنی برای بخش خصوصی بوده و این راهکارها می‌توانند در رسایر استان‌ها هم اجرا شود. او با تأکید بر بحث نظارت در استان‌ها گفت: براساس مصوبه ستاد کرونا، وزارت بهداشت امکان دارد در صورت عدم رعایت پروتکل‌های بهداشتی به تعطیلی و پلیمب مراکز اقدام کند و براین‌که در این خصوص مشکلی به وجود نباشد، مراکز باید این مواد را رعایت کنند و ما با تشديد نظارت‌ها و پوشش خبری آن از تعطیلی مراکز جلوگیری کنیم. گرچه به عنوان مدیران گردشگری باید تأثیر مثبت در تصمیم مقامات داشته باشیم و نباید اجازه تعطیلی مراکز خدماتی و گردشگری را بدهیم، باید حرف صنف‌مان را بزنیم، از تعطیلی مراکز جلوگیری کنیم و اطمینان خاطر بدهیم که فعالیت‌ها با رعایت تمام نکات بهداشتی صورت می‌گیرد.

چوپنڈگان بلا!

به تازگی فضای مجازی جولانگاه سودجویانی شده که با تبلیغات گستردۀ درباره آموزش‌های گنج‌یابی، چوب‌حراج به هویت این سرزمین می‌زنند

معنی است. با
استثنایست!
جهانی و
شود و عده ای
دهای باستانی،
تنه های باستانی،
و تراجم اشکا، میاث فهنج، ابر، سوزم، میاد، کنند.

جرقویه وارد عمل شدند. مراتب به صورت ویژه در دستور کار بیگان حفاظت میراث فرهنگی اصفهان، فرماندهی انتظامی استان و دادستانی قرار گرفت، بلافتاصله عملیات شناسایی و دستگیری افراد سودجو و برگزارکننده این کاروان آغاز شد و بعد از وقوع درگیری بین مأموران و افراد سودجو، سه متهمن در این رابطه دستگیر شدند؛ سه نفر منهای پواره.	سردار امیر رحمت الله، فرمانده یگان حفاظت میراث فرهنگی کشور گفت احکام قضایی سنگینی برای این افراد صادر شده تا درس عربتی برای سوداگران میراث فرهنگی باشد. رحمت الله انگیزه این افراد را کسب منافع، معروف شدن در فضای مجازی و افزایش دنبال کنندگان در صفحات اجتماعی	علائم گمانه زنی تا قیمت‌گذاری اقلام باستانی و کارشناسی سنگ و جواهرات را نجات می‌دهند و صد البته که فلزیاب هم می‌فروشند.	کلاس آموزشی در بیابان‌های جرقویه حالا چند وقتی است یکی از آنها ملقب به «پوآرو» که یکی از شاخه‌های اینستاگرامی همین حوزه است و ۱۴۲ هزار دنبال‌کننده دارد حسابی سرو صدابه پاکرد هاست. او در فیلمی که آخر تیرماه منتشر شده اعلام می‌کند با ۱۶ خودرو و حضور بیش از ۵۰۰ نفر در بیابان‌های جرقویه اصفهان کلاس آموزشی برباکرده است. این خبر البته با واکنش شدید و سریع باستان‌شناسان و فعلان میراث فرهنگی و اصحاب رسانه مواجه شد و همزمان مسؤولیگان حفاظت میراث فرهنگی از توجه و
--	--	---	---

◀ این روزها همه چیز به سرعت در حال پیشرفت و بروز
بهره‌مندی از اسباب فناوری و تبلیغات گنجینه‌ای هم از این قاعده
نشان به آن نشان که در صفحات مجازی الاما شاء... از وجود
غريب نام برده می‌شود، ابزار آلات گنجینه‌ای برای فروش عرضه
خود؛ استاد مسلم و نخبه... بدینا، «مزگشان»، «کدگشان»،

بلند، مثلاً یک کاسه آب روی
وازروی رد آهان او هام می بافند
گنج است که روی سنگ اف
کنار کتیبه ها یا حفره های ایام
می ایستند و اعلام می کنند اگر
با ۷۰٪ قدم به راست بروید و چون
دیواره یا خرابه یا گارا... را بکنید
پاتوی کفش باستان شناس
گاه خود را یک باستان شناس
جامی زنند که اگر آگاه باشی
باستان شناسان کشور اند
همگی یکدیگر رامی شناسند
دروغشان می شوید. به راحتی
فلان جا و بهمان جا هستیم
مدعی اند کارشناس هست
کلشناخ نشان دارند تا
شدت این فهرست بلند بالا از گنج های عجیب و
ربیت، نام افرادی نشسته؛ افرادی با هویت های
مجموعول و غیر مجموعول که با بهره مندی از
جهجه های و تبلیغات کامل و بدون واهمه و
گرگارانی به میدان آمدند ترا راه های رسیدن به
گنج های افسانه ای را به عشق گنج ها نشان

کارشناسان
و دلسوزان فرهنگی
معتقدند نبود
جدیت در پیگیری و
مقابله با چاقچیان
اشیای عتیقه
و همچنین نبود
قوانین بازدارنده
قوی باعث گسترش
سودجویی هادر
این حوزه و به خطر
گشتنادن هویت تاریخی
از این شرایط

حمامع محل را با هم بتشان، آشنا کنید

پیاشدن پوآر و تنهایک مصدقاق کوچک و جزئی از ماجراهی دستبرد به میراث فرهنگی و تاریخی کشورمان است که روزبه روز شاهد گسترش چرخه فعالیت آن در فضای مجازی و غیرمجازی هستیم. پرسش‌های زیادی در این خصوص مطرح است؛ از گستردگی فعالیت در این حوزه تا چگونگی این فعالیت‌ها و متولیانی که باید جلوی آن بایستند و قوانینی که بازدارنده نیستند. در خصوص این پرسش‌های احسان ایروانی، رئیس اسقی صندوق احیای بنناهای تاریخی کشورمان گفت و گو کرد ام که معتقد است چرخه‌ای از مشاغل در این حوزه نافرهنگی ایجاد شده و چرخه‌ای از نهادهای دولتی و غیردولتی باید پیگیر آن باشند و در مقابل آن بایستند و جدیت نشان دهند که یک سر آن ۵۰۵۰۰ واحد مبارات فرهنگی، وسیع دیگر راه آگاه مردم محظوظ بود.

وسرمایه کل مردم ایران باشد، اما استرسی این افراد به آنها نزدیک تر و بیشتر باشد؛ بنابراین شاید باید آسیب‌شناسی فرهنگی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی‌مان را به صورت خاص و عاجل و ضرب الاجل انجام دهیم و به داستان چراپی و آسیب‌شناسی آن خلبان بیشتر از مراحل انتهایی و کیفرخواست و جرم و... توجه کنیم.

چه کسانی متولیان اصلی جلوگیری از این اقدامات هستند؟ آیا فقط این وظیفه به عهده وزارت میراث فرهنگی است؟

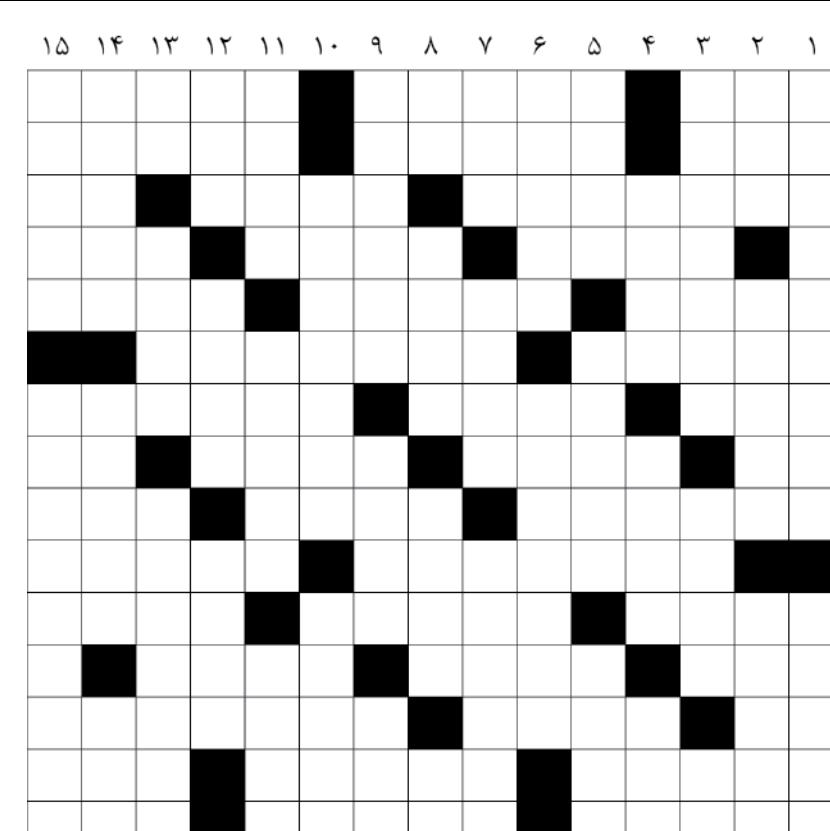
تاریخهای در دامنه اختیارات و وظایف میراث فرهنگی قرار می‌گیرد، اما مازا در آن ممکن است تحت نظر کمیته‌ها و شوراهای مبارزه با کالا و امثال‌هم باشد. ممکن است بخشی در حیطه وظایف وزارت کشور یا وزارت اطلاعات و سازمان‌های امنیتی و... قرار گیرد. البته اگر بخواهیم دقیق‌تر به این ماجرا نگاه کنیم، باید بگوییم هر جایی آنکه حفظ شده، پیشگام این قضیه نه وزارت میراث فرهنگی و نه صاحب نظران و فعالان و کارشناسان و اصحاب رسانه بودند، بلکه اولین حافظان، افراد محلی هستند. من در طول این سال‌ها به عنینه دیده‌ام وقتی جایی رفتیم، بومی‌های خاستگان کسانی بودند که پیگیری کردند، چرا به منطقه‌ما آمدید، چه می‌کنید، مجوزات کجاست، حق دست زدن به چیزی ندارید و وقتی مطمئن شدند داستان چیست حتی کمک و همکاری کردند. برعکس بومیان هم دیده‌ام که آمده و اعلام کرده‌اند اگر قصد یافتن و بردن چیزی را دارید ما هم شریکیم! اگر سرمایه‌گذاری حفاظت آثار را جامعه محلی اتفاق بیفتد به مراتب قوی‌تر و محکم‌تر و دعاوم‌تر می‌توانیم با حفاری و قاچاق عنیقه مبارزه کنیم. وقتی کسی متعلق به یک سرزمین باشد، خاطره ازان داشته باشد و نسبت به آن احساس ارادی دین کند و در عین حال شرایط اقتصادی متناسب داشته باشد هیچ وقت حاضر نیست به پیکره سرزمینی‌ش خدشه‌ای وارد و این پیکره را خمی‌کند و چیزی از دل آن بیرون بیاورند و به سرفت ببرند؛ بنابراین سیاست دستگاه‌های ذی‌ربط باید متمرکز بر جوامع محلی باشد.

غیرقانونی است و باید باتنبیه و مجازات همراه باشد.

اصل چرا حفاری غیرمجاز شکل می‌گیرد؛ یعنی چطور مردمان یک سرزمینی علاقه‌مند به یافتن چیزی‌ای موسوم به گنج، دفینه، اشیای عتیقه و امثال‌همی شوند؟

آنچه در لحظه نخست به ذهن متبارمی‌شود این است که آنها می‌خواهند چیزی را استحصال کنند که بتواند شرایط اقتصادی آنها را تغییر دهد. در مرحله بعدی عده‌ای هستند که به جمع آوری اشیای عتیقه علاقه‌مندند و جزو لذت‌های زندگی آنهاست ولزوم مشکل مالی هم ندارند و فقط هم مختص ایران نیستند که این دسته در اولویت نیستند. اما برای دسته نخست که انتظار تغییر شرایط اقتصادی زندگی شان را دارند، این چراپی مهمی است و آن هم نیازمند آسیب‌شناسی و طبقه‌بندی است. لزوماً این‌که عده‌ای فکر می‌کنند شرایط اقتصادی آنها خوب نیست و به واسطه یافتن آثار عتیقه و دفینه شرایط آنها تغییر می‌کند آیا الزومات فکر درست است یا نوعی زیاده خواهی است؟ آیا شرایط اقتصادی آنها خوب نیست و به این راه هدایت می‌شوند؟ در این صورت چه کسانی و چگونه آنها را به این راه هدایت می‌کنند؟ از جما متوجه می‌شوند که چنین راهی وجود دارد؟ آیا قوانین منع کننده اطلاع‌رسانی شده است؟ چه دستگاه‌ها و نهادهایی وظیفه اطلاع‌رسانی قوانین مانع این کار را دارند؟ شاید خیلی از این افراد و سایر مردم از این قوانین بازدارنده مطلع نیستند.

وقتی در این چراپی تعمق شود، متوجه می‌شویم در برخی مناطق مانند جیرفت حفاری‌ها به دست محلی‌ها رخداده که ممکن است ناشی از شرایط اقتصادی خاص منطقه باشد که باید به صورت ویژه به آن توجه کرد. اگر در یک سری از استان‌ها که غنای آثار تاریخی دارند و دچار بحران اقتصادی شدند اتفاقاً از این دست در یک مقطع زمانی به کرات می‌افتد. شاید دستگاه‌های متولی باید به صورت خاص به آن منطقه نگاه کنند. چون ممکن است افراد آن منطقه روی آثاری نشسته باشند که جزو مشترکات عمومی و فرهنگی، انفال همه این مشاغل هم طبق قوانین مجازات اسلامی و قانون حفظ آثار ملی سال ۱۳۹ و نظام نامه آن

شیخ بهایی- نافرمانی (۱۱) غول بیابانی-	لاف و گزاف- امر به گفتن دارد (۴)	زانه- همدم (۱۲) محله و بزن-
کفش- چشمداشت (۱۲) پاراگراف-	ریاضیدان سوئیسی که مفهوم	نندنده- دنیا (۱۳) زمین آذی-
تصور و خیال- آشیز (۱۳) تکرار حرف-	تابع را ابداع کرد- حریص- شترمرغ	رشطرنج- نشیب (۱۴) کتاب
قدرتزمری داند- تنگه‌های در ترکیه (۱۴)	منقرض شده (۵) دست-آموز- منطقه	وهم شاعر- آگاه باش- صدای (۱۵)
نگ- کمان امانت- فاما (۱۶) افایا	خوش آی- بجهاده تاس- زلزله- نمس زده	کمکان- دانگ- درجه (۱۷)

رسانی مسکن-آشتی-کلینیک امراضی	شوسا آپ و شوای بسته‌بندی-توبیکسید	و مدنی-بریور مرد مجموعه ی شاهگ.
املاع-نقاش دانمارکی قرن بیستم.	۶ سیلی-شهر جزیره‌ای زیبادرمیان	
عمودی: (۱) فهرست جامع داروهای	رودخانه سن لوزان(۷) میخ در گویش	
مورد تأیید هر کشور-عارضه‌ای در	عرب-شناوا-شهری در افغانستان(۸)	

۵۷۱۱ شماره ویژه حدول

۵۷۱۱ عادی شماره حا